

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö	Sivu
	I Tiedonantoja	
	Neuvosto	
96/C 5/01	Neuvoston suositus, annettu 22 päivänä joulukuuta 1995, laittoman maahanmuuton ja työnteon torjuntakeinojen yhdenmukaistamisesta ja tätä varten säädettyjen valvontakeinojen tehostamisesta	1
96/C 5/02	Neuvoston suositus, annettu 22 päivänä joulukuuta 1995, neuvottelusta ja yhteistyöstä karkotustoimenpiteiden täytäntöönpanossa	3
	Komissio	
96/C 5/03	Ecu	8
96/C 5/04	Ilmoitusmenettely — tekniset määräykset ⁽¹⁾	9
96/C 5/05	Valtion tuen hyväksyminen Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 92 ja 93 artiklan mukaisesti — Tapaukset, joita komissio ei vastusta — Valtion tuki N 241/95 — Belgia ⁽¹⁾	10
96/C 5/06	Yhteenveto meneillään olevista <i>Euroopan yhteisöjen virallisen lehden täydennysosassa</i> julkaistuista tarjouskilpailuista, jotka Euroopan yhteisöt rahoittavat Euroopan kehitysrahaston tai Euroopan yhteisöjen talousarvion kautta (viikko: 2.—6. tammikuuta 1996)	12

I

(Tiedonantoja)

NEUVOSTO

NEUVOSTON SUOSITUS,

annettu 22 päivänä joulukuuta 1995,

laittoman maahanmuuton ja työnteon torjuntakeinojen yhdenmukaistamisesta ja tätä varten säädettyjen valvontakeinojen tehostamisesta

(96/C 5/01)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen K.3 artiklan 2 alakohdan,

ottaa huomioon Ranskan tasavallan 22 päivänä joulukuuta 1994 tekemän aloitteen,

ottaa huomioon laittomasti maassa oleskelevien ja työtä tekevien kolmansien maiden kansalaisten valvonnasta ja karkottamisesta 1 päivänä kesäkuuta 1993 annetun Euroopan yhteisöjen jäsenvaltioiden maahanmuuttoasioista vastaavien ministerien suosituksen,

ottaa huomioon karkottamiseen liittyvistä jäsenvaltioiden menettelytavoista 30 päivänä marraskuuta 1992 annetun Euroopan yhteisöjen jäsenvaltioiden maahanmuuttoasioista vastaavien ministerien suosituksen, sekä katsoo, että

Euroopan unionista tehdyn sopimuksen K.1 artiklan 2 ja 3 alakohdan mukaan kolmansien maiden kansalaisia koskevaa politiikkaa ja aivan erityisesti luvattoman maahanmuuton, oleskelun ja työnteon torjumista pidetään yhteistä etua koskevinä asioina, ja ne kuuluvat Euroopan unionista tehdyn sopimuksen VI osastossa mainittuihin yhteistyöaloihin,

jäsenvaltiot, joihin laittoman maahanmuuton lisääntyminen kohdistuu, ovat jo toteuttaneet erityistoimenpiteitä saadakseen väestövirrat paremmin hallintaansa ja estääkseen alueelleen luvattomasti saapuneita tai siellä luvattomasti oleskelevia ulkomaalaisia jäämästä asiattomasti maahan,

näiden toimien tehokkuus edellyttää kuitenkin yhteisesti sovittujen ja yhdenmukaisten toimenpiteiden täytäntöönpanoa,

koska suositukset karkottamisessa käytettävien menettelytapojen jahtaviksi periaatteiksi on jo annettu, on syytä jatkaa tätä lähentämistä suosittelemalla jäsenmaille tiettyjen sellaisten periaatteiden noudattamista, joiden tarkoituksena on taata jäsenvaltioiden alueella olevien ulkomaalaisten tilanteen parempi hallinta, ja

tämä suositus noudattaa yhteisön lainsäädäntöä, ihmis-oikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi 4 päivänä marraskuuta 1950 tehtyä yleissopimusta ja erityisesti sen 3 ja 14 artiklaa sekä pakolaisten oikeusasemasta Genevessä 28 päivänä heinäkuuta 1951 tehtyä yleissopimusta, sellaisena kuin se on muutettuna 31 päivänä tammikuuta 1967 tehdyllä New Yorkin pöytäkirjalla,

SUOSITTELEE, että jäsenvaltiot jatkaisivat ulkomaalaisiin kohdistuvien valvontakeinojen yhdenmukaistamista sen varmistamiseksi, että ne vastaisivat maahantuloon, oleskeluun ja työntekoon sovellettavassa lainsäädännössä vahvistettuja edellytyksiä pitäen lähtökohtanaan seuraavia suuntaviivoja:

1. Tätä suositusta ei sovelleta Euroopan unionin kansalaiseen, Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen sopimuspuolina olevien EFTA-valtioiden kansalaiseen eikä heidän yhteisöoikeuden eduista nauttiviin perheenjäseniinsä.
2. Silloin, kun ulkomaalaisen henkilöllisyys todennetaan kansallisen lainsäädännön mukaisesti, ja ainakin siinä tapauksessa, että havaitaan merkkejä luvattomasta oleskelusta, hänen tilanteensa oleskelun osalta olisi tarkastettava. Tämä voi tulla kyseeseen erityisesti seuraavissa tilanteissa:
 - henkilöllisyyden todentaminen, joka liittyy rikkomusten tutkimukseen tai niiden käsittelyyn tuomioistuimessa;
 - henkilöllisyyden todentaminen yleisen järjestyksen ja turvallisuuden vaarantamisen estämiseksi;
 - henkilöllisyyden todentaminen luvattomien maahantulojen ja oleskelun torjumiseksi tietyillä alueilla (esimerkiksi raja-alueet ja kansainväliset satamat, lentokentät ja rautatieasemat), sanotun kuitenkaan rajoittamatta rajatarkastusten suorittamista.

3. Kolmannen maan kansalaisten om pystyttävä esittämään toimivaltaisille viranomaisille kansallisen lainsäädännön mukaisesti todistus luvastaan oleskella sen jäsenvaltion alueella, jossa he ovat, esimerkiksi ne asiapaperit tai -kirjat, joiden nojalla he saavat oleskella siellä.
4. Jos oleskelu ja työnteko on kansallisen lainsäädännön mukaisesti ennakkoehtona sille, että ulkomaalainen voisi saada jäsenvaltion julkisen laitoksen myöntämää erityisesti terveyteen, eläkkeeseen, perhe- tai työtilanteeseen liittyvää avustusta, ehdon tulisi täytyä vasta, kun on varmistettu, että asianomainen ja hänen perheensä ovat oikeutettuja saamaan avustusta oleskelun ja työntöön perusteella. Sen todentaminen, että kyseessä on oleskelu tai työnteko, ei ole tarpeen sellaisissa tapauksissa, joissa valtion viranomaisten on pakottavista humanitaarisista syistä puututtava asiaan.

Tällaisen todentamisen voisivat tarvittaessa suorittaa avustuksia myöntävät laitokset sellaisten viranomaisten myötävaikutuksella, joiden toimivaltaan kuuluvat erityisesti oleskelu- ja työlupien myöntäminen kansallisen, varsinkin tietosuoja koskevan lainsäädännön mukaisesti.

Jäsenvaltioiden olisi tiedotettava luvattoman maahanmuuton torjunnan tärkeydestä niille keskus- ja paikallisviranomaisille, joiden tehtävänä on myöntää avustuksia ulkomaalaisille, kannustaakseen niitä ilmoittamaan toimivaltaisille viranomaisille kansallisen lainsäädännön mukaisesti toimialallaan toteamistaan oleskeluun liittyvistä väärinkäytöksistä.

Oleskelulupia myöntävien toimivaltaisten viranomaisten huomio olisi myös kiinnitettävä maahanmuutossääntöjen kiertämiseksi solmittujen avioliittoa vaaraan.

5. Työnantajia, jotka haluavat palkata ulkomaalaisia, olisi kannustettava varmistamaan näiden oleskelua ja työntekoa koskevan tilanteen laillisuus pyytämällä esittämään asiakirja tai asiakirjat, joiden nojalla he saavat oleskella ja tehdä työtä jäsenvaltiossa. Jäsenvaltiot voisivat määrätä, että työnantajilla on tarvittaessa oikeus kansallisessa, erityisesti tietosuoja koskevassa lainsäädännössä vahvistettujen ehtojen mukaisesti tarkastaa tilanne sellaisilta toimivaltaansa puitteissa erityisesti oleskelu- ja työlupia myöntäviltä viranomaisilta, joilla on lupa antaa asiaa koskevia tietoja henkilötietojen siirron luottamuksellisuuden takaavia menettelytapoja noudattaen.

6. Henkilöille, joiden kyseisen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaan on katsottava olevan vaadittavaa lupaa vailla olevia ulkomaalaisia palveluksessa pitävä työnantaja, olisi säädettävä asianmukainen rangaistus.

7. Oleskelulupia myöntävät toimivaltaiset viranomaiset olisi valtuutettava toteuttamaan toimenpiteet, joilla mahdollistetaan sen tarkastaminen, että sellaiset henkilöt, joiden oleskelu jäsenvaltion alueelle on eväty, ovat itse poistuneet alueelta.

8. Jokaisen jäsenvaltion olisi harkittava sellaisen ulkomaalaisrekisterin ylläpitämistä, jossa on tietoja ulkomaalaisten oleskelua, oleskeluluvan epäämistä tai karkotustoimenpiteitä koskevasta hallinnollisesta menettelystä. Kaikkia näin laadittuja rekistereitä on hoidettava yksilöiden suojelusta henkilötietojen automaattisessa tietojenkäsittelyssä 28 päivänä tammikuuta 1981 tehdyssä Euroopan neuvoston yleissopimuksessa 108 vahvistettuja sääntöjä noudattaen.

9. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että asiakirjat, joilla ulkomaalaisille myönnetään oleskelulupa, on suojattu riittävästi väärentämiseltä ja laittomalta käytöltä, erityisesti värivalokopioinnilta, ja tarvittaessa asiakirjoja on muutettava tämän varmistamiseksi.

10. Jäsenvaltioiden olisi toteutettava toimenpiteet, jotka ovat tarpeen ilman matkustusasiakirjaa tai henkilöllisyyspapereita luvattomasti maassa oleskelevien ulkomaalaisten havaitsemiseen käytettävien keinojen lisäämiseksi ja tehostamiseksi.

Kun luvattomasti maassa oleskeleva ulkomaalainen otetaan säilöön tai hänen säilöön ottamisensa on todennäköistä jäsenvaltioiden karkotusta koskevista menettelytavoista Lontoossa 30 päivänä marraskuuta 1992 annetun Euroopan yhteisöjen jäsenvaltioiden maahanmuutosta vastaavien ministeriöiden suosituksen II kohdassa mainituissa tapauksissa, säilöönottoaika olisi hyödynnettävä tarpeellisten matkustusasiakirjojen hankkimiseksi täysin vailla asiakirjoja olevan ulkomaalaisen karkottamista varten. Sen maan konsuliviranomaisten, josta kyseinen ulkomaalainen on peräisin tai jonka kansalainen hän on, olisi ryhdyttävä lisätoimenpiteisiin henkilöllisyyden tunnistamiseksi matkustusasiakirjan hankkimista varten.

Ulkomaalaisille, jotka ovat itse aiheuttaneet laitton aseman nimenomaan kieltäytymällä esittä-

mästä matkustusasiakirjoja, olisi säädettävä rangaistus. Tietyissä tapauksissa tällainen rangaistustoimenpide voisi olla luonteeltaan rikosoikeudellinen.

Jäsenvaltiot arvioivat, kuinka Lontoossa 30 päivänä marraskuuta 1992 annetun Euroopan yhteisöjen jäsenmaiden maahanmuutosta vastaavien ministereiden suosituksen III luvun 2 jakso on otettu huomioon.

Neuvosto tarkastellee määräjain, esimerkiksi vuosittain, yhdenmukaistamisessa tapahtunutta edistystä tässä suosituksessa tarkoitetuilla aloilla.

Tehty Brysselissä 22 päivänä joulukuuta 1995.

Neuvoston puolesta

L. ATIENZA SERNA

Puheenjohtaja

NEUVOSTON SUOSITUS,

annettu 22 päivänä joulukuuta 1995,

neuvottelusta ja yhteistyöstä karkotustoimenpiteiden täytäntöönpanossa

(96/C 5/02)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon karkottamista varten tapahtuvasta kauttakulusta 30 päivänä marraskuuta 1992 annetun Euroopan yhteisöjen jäsenvaltioiden siirtolaisasioista vastaavien ministereiden suosituksen ja sen 2 päivänä kesäkuuta 1993 päivätyn lisäyksen,

sekä katsoo, että

Euroopan unionista tehdyn sopimuksen K.1 artiklan 3 alakohdan c alakohdan mukaisesti sen torjumista, että kolmansien maiden kansalaiset luvattomasti muuttavat jäsenvaltioiden alueelle taikka luvattomasti oleskelevat tai tekevät työtä siellä, pidetään yhteistä etua koskevana asiana,

neuvosto on jo toteuttanut erityisiä toimenpiteitä siirtolaisvirtojen tehokkaammaksi valvomiseksi ja sen estämiseksi, että kolmansien maiden kansalaiset pääsevät jäsenvaltioiden alueelle luvattomasti tai oleskelevat siellä laittomasti,

luvattomasti maassa oleviin kolmansien maiden kansalaisiin kohdistuvia karkotustoimenpiteitä ei voida panna täytäntöön matkustusasiakirjojen tai henkilöllisyystodistuksen puuttuessa,

karkotustoimenpiteiden tehokkaan täytäntöönpanon varmistamiseksi neuvoston olisi annettava Euroopan unionin jäsenvaltioille suosituksia asiaa koskevien toimenpiteiden tehokkaammasta yhteensovittamisesta, ja

tämän suosituksen määräykset eivät rajoita ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamisesta 4 päivänä marraskuuta 1950 tehdyn yleissopimuksen soveltamista eivätkä pakolaisten oikeusasemasta Genevessä 28 päivänä heinäkuuta 1951 tehdyn yleissopimuksen soveltamista sellaisena kuin se on muutettuna New Yorkissa 31 päivänä tammikuuta 1967 tehdyllä pöytäkirjalla,

SUOSITTELEE JÄSENVALTIOIDEN HALLITUKSILLE:

seuraavien periaatteiden soveltamista:

tarpeellisten asiakirjojen saamista koskevan yhteistyön osalta

1. sovelletaan erityisiä järjestelyjä, joilla parannetaan tarpeellisten asiakirjojen saamista sen komannen valtion konsuliviranomaisilta, jonne kolmannen maan kansalaiset on määrä karkottaa, silloin kun nämä ovat vailla matkustusasiakirjaa tai henkilöllisyystodistusta;
2. silloin, kun niillä on ollut useaan kertaan vaikeuksia saada näitä asiakirjoja tietyiltä kolmansilta valtioilta,
 - a) pyritään saamaan konsuliviranomaiset tunnustamaan karkotettavat henkilöt,
 - b) uudistetaan konsuliviranomaisille esitetty pyyntö saapua tunnustamaan asiakirjojen myöntämistä varten kolmansien maiden kansalaisia paikkaan, jossa heitä tarvittaessa pidetään,
 - c) vaaditaan toistuvasti konsuliviranomaisia myöntämään matkustusasiakirjat, joiden voimassaoloaika on riittävä karkotuksen toteuttamiseksi;
3. sovelletaan ensisijaisesti neuvoston 30 päivänä 1994 hyväksymässä takaisinotosta tehdyn mallisopimuksen kansallisuusolettamaa koskevia määräyksiä;
4. silloin, kun edellä mainituilla toimenpiteillä ei saada tarvittavia matkustusasiakirjoja, myönnetään neuvos-

ton 30 päivänä marraskuuta 1994 hyväksymän mallin mukainen matkustusasiakirja;

karkottamista varten tapahtuvaa kauttakulkua koskevan yhteistyön osalta

5. silloin, kun toinen jäsenvaltio on tehnyt asiasta päätöksen, harjoitetaan yhteistyötä karkottamista varten tapahtuvan kauttakulun helpottamiseksi seuraavien periaatteiden pohjalta:
 - a) Kukin jäsenvaltio voi toisen jäsenvaltion pyynnöstä sallia karkotusta varten tapahtuvan kolmannen maan kansalaisen kauttakulun alueellaan tämän suosituksen liitteinä olevien karkotusta varten suoritettavasta kauttakulusta 30 päivänä marraskuuta 1992 annetun ministereiden suosituksen ja sen 1 ja 2 päivänä kesäkuuta 1993 päivätyn lisäyksen mukaisesti.
 - b) Kauttakulkua pyytävä jäsenvaltio ilmoittaa pyynnön vastaanottavalle valtiolle, pitääkö se olennaisena, että karkotettavan henkilön mukana on saattajia.
 - c) Pyyntöön vastaanottaneella valtiolla on oikeus päättää karkotettavan ulkomaalaisen kauttakulkua koskevista yksityiskohtaisista säännöistä riippumatta siitä, huolehtii ko saattamisesta kauttakulun aikana karkotuksesta päättänyt jäsenvaltio vai pyynnön vastaanottanut valtio itse vai huolehtii ko pyynnön vastaanottanut jäsenvaltio saattamisesta kauttakulun aikana yhdessä karkottamisesta päättäneen jäsenvaltion kanssa.
 - d) Jos kauttakulun on määrä tapahtua ilman saattajia, karkotustoimenpiteestä päättänyt jäsenvaltio voi hyvissä ajoin pyytää kauttakululle luvan antanutta valtiota toteuttamaan tarpeelliset toimenpiteet, joilla varmistetaan ulkomaalaisen lähtö määränpäähänsä.
 - e) Jos kolmannen maan kansalainen kieltäytyy lähtemästä kauttakulkujäsenvaltiosta, asianomaiset jäsenvaltiot voivat sen välttämiseksi, että karkotusta ei voitaisi toteuttaa, harkita lainsäädäntönsä mukaisesti mahdollisuutta käyttää tai tutkia soveltuvia oikeudellisia menettelytapoja karkotuksen suorittamiseksi.
 - f) Jos karkotusta ei jostain syystä voida toteuttaa, kauttakulkujäsenvaltio voi palauttaa kolmannen maan kansalaisen karkotustoimenpiteestä päättäneen jäsenvaltion alueelle.
 - g) Jäsenvaltiot voivat kahdensivälisesti määrätä edellytyksistä luopua mahdollisesta kustannusten korvaamisesta tapauskohtaisesti ja korvata kunkin jäsen-

valtion pyynnöstä toteutettujen karkotustoimien kustannukset vuosittain;

karkotustoimenpiteiden täytäntöönpanoa koskevan neuvottelumenettelyn osalta

6. karkotukset toteutetaan aiheellisissa tapauksissa muiden jäsenvaltioiden kanssa neuvotellen seuraavien periaatteiden pohjalta:
 - a) Karkotustoimenpiteestä päättäneellä jäsenvaltiolla on vastuu päättämiensä, komansien maiden kansalaisiin kohdistuvien karkotustoimenpiteiden täytäntöönpanosta, ja sen on käytettävä markkinoilta lentokuljetukseen saatavia tai tarvittaessa itse järjestämiään keinoja.
 - b) Karkotustoimenpiteestä päättänyt jäsenvaltio voi pyytää toiselta jäsenvaltiolta yhteistyötä käytettävissä olevien paikkojen löytämiseksi karkotuksen panemiseksi täytäntöön lentoteitse.
 - c) Jäsenvaltiolla, jonka yhteistyötä on pyydetty karkotustoimenpiteiden panemiseksi täytäntöön lentoteitse, on oikeus olla sallimatta toimenpiteen täytäntöönpanoa alueeltaan.
 - d) Karkotustoimenpiteiden täytäntöönpanon yhteensovittamiseksi kukin jäsenvaltio ilmoittaa toisille jäsenvaltioille viranomaisen, jonka tehtävänä on sen alueella
 - keskittää lennoilla käytettävissä olevia paikkoja koskevat tiedot karkotustoimenpiteitä varten,
 - ottaa yhteyttä muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisiin viranomaisiin, jotta voidaan käyttää lennoilla käytettävissä olevia paikkoja,
 - pyytää muilta jäsenvaltioilta lupaa käyttää kyseisistä jäsenvaltioista lähtevillä lennoilla käytettävissä olevia paikkoja,
 - vaihtaa muiden jäsenvaltioiden viranomaisten kanssa tietoja, jotka koskevat karkotuksen panemista täytäntöön lentoteitse;

tämän suosituksen täytäntöönpanon seurannan osalta

neuvosto tutkii säännöllisesti tässä suosituksessa tarkoitettujen yhteistyö- ja neuvottelutoimenpiteiden käytännön soveltamisen edistymistä.

Tehty Brysselissä 22 päivänä joulukuuta 1995.

Newoston puolesta

L. ATIENZA SERNA

Puheenjohtaja

LIITE I

(ministereiden 30 päivänä marraskuuta 1992 hyväksymä)

SUOSITUS

karkotusta varten tapahtuvasta kauttakulusta

SIIRTOLAISASIOISTA VASTAAVAT MINISTERIT, jotka

OTTAVAT HUOMIOON karkotusta varten tapahtuvaa kauttakulkua koskevat jäsenvaltioiden käytännöt,

KATSOVAT, että on aiheellista lähentää näitä käytäntöjä niiden yhdenmukaistamiseksi,

KATSOVAT, että toteutettavissa toimenpiteissä on kiinnitettävä huomiota nopeuteen, tehokkuuteen ja taloudellisuuteen,

SUOSITTELEVAT seuraavien suuntaviivojen soveltamista:

I

Tässä suosituksessa tarkoitetaan "kauttakululla" henkilön, joka ei ole jonkin jäsenvaltion kansalainen, kulkua jonkin jäsenvaltion alueen tai sataman tai lentokentän kauttakulkualueen kautta.

II

Jäsenvaltion, joka on päättänyt karkottaa kolmannen valtion kansalaisen

- kolmanteen maahan, olisi pääsääntöisesti suoritettava karkotus ilman ulkomaalaisen kulkua toisen jäsenvaltion alueen kautta,
- toiseen jäsenvaltioon, olisi pääsääntöisesti suoritettava karkotus ilman ulkomaalaisen kulkua kolmannen jäsenvaltion alueen kautta.

III

1. Silloin, kun on olemassa erityisiä perusteita, varsinkin tehokkuutta, nopeutta tai taloudellisuutta koskevia perusteita, jäsenvaltio voi pyytää toista jäsenvaltiota antamaan karkotustoimenpiteen kohteena olvalle kolmannen maan kansalaiselle luvan saapua alueelleen ja kulkea sen kautta ⁽¹⁾.
2. Karkotustoimenpiteen toteuttanut valtio tarkastaa ennen pyynnön esittämistä, että karkotettavan henkilön matkan jatkuminen ja pääsy määränpäänä olevaan mahaan ovat asianmukaisesti varmistettuja.
3. Pyyntöön vastaanottanut valtio vastaa pyyntöön muissa kuin VI kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa.

IV

Karkotustoimenpiteen toteuttava valtio ilmoittaa kauttakulkuvaltiolle, onko tarpeen saattaa karkotettava henkilö. Kauttakulkuvaltio voi

- sallia karkotustoimenpiteen toteuttavan valtion itse huolehtia saattamisesta tai
- päättää huolehtia saattamisesta itse tai
- päättää huolehtia saattamisesta yhdessä karkotustoimenpiteen toteuttavan valtion kanssa.

⁽¹⁾ Lausuma III kohdan osalta:

"Edellä III kohdassa tarkoitettuihin tehokkuutta, nopeutta ja taloudellisuutta koskeviin perusteisiin kuuluvat muun muassa Luxemburgin suurherttuakunnan maantieteellisestä sijainnista johtuvat velvoitteet."

V

1. Karkotusta varten tapahtuvaa kauttakulkua koskevassa pyynnössä on oltava tiedot
 - karkotettavan kolmannen maan kansalaisen henkilöllisyydestä,
 - lopullisena määränpäänä olevasta valtiosta,
 - karkotuspäätöksen luonteesta ja päivämäärästä sekä päätöksen tehneestä viranomaisesta,
 - seikoista, joiden perusteella voidaan olettaa, että kolmannen maan kansalaisella on pääsy lopullisena määränpäänä olevaan maahan tai toiseen kauttakulkumaahan,
 - asianomaisen hallussa olevista matkustusasiakirjoista ja muista henkilökohtaisista asiakirjoista,
 - pyynnön esittäneen viranomaisen yhteystiedoista,
 - olosuhteista, joissa kulku pyynnön saaneen valtion kautta tapahtuu (aikataulu, kulkureitti, kuljetusmuoto jne.),
 - saattajien tarpeesta ja saattamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä.
2. Karkotusta varten tapahtuvaa kauttakulkua koskeva pyyntö on esitettävä mahdollisimman varhaisessa vaiheessa ja pyynnön vastaanottavan valtion kansallisen lainsäädännön mukaisesti karkotuksesta huolehtiville viranomaisille, joiden on vastattava siihen mahdollisimman nopeasti.
3. Kauttakulkuvaltio voi pyytää tietoja erityisesti kauttakulun tarpeellisuudesta.

VI

Tapaukset, joissa karkotusta varten tapahtuvasta kauttakulusta voidaan kieltäytyä:

- kun kolmannen maan kansalainen kauttakulun tapahtuessa maitse uhkasi kauttakulkuvaltion yleistä järjestystä, kansallista turvallisuutta tai kansainvälisiä suhteita,
- kun V kohdan 3 alakohdassa tarkoitettuja tietoja ei pidetä tyydyttävänä.

VII

Jos karkotustoimenpidettä ei jostain syystä voida toteuttaa, valtio, jossa kauttakulku tapahtuu, voi muodollisuuksitta palauttaa karkotettavan henkilön pyynnön esittäneen valtion alueelle.

VIII

Silloin, kun karkotusta ei voida toteuttaa ulkomaalaisen tai komannen henkilön kustannuksella, pyynnön esittänyt valtio vastaa

- matkakustannuksista ja muista kuluista, mukaan lukien kustannukset, jotka aiheutuvat saattamisesta aina siihen saakka, kunnes ulkomaalainen, jonka kauttakululle lupa on annettu, pistuu kauttakulkujäsenvaltion alueelta,
- mahdollisesta paluusta aiheutuvista kustannuksista.

IX

Nämä suositukset eivät estä kahta tai useampaa jäsenvaltiota harjoittamasta tiiviimpää yhteistyötä.

X

Jäsenvaltio, joka aikoo ryhtyä karkotusta varten tapahtuvaa kauttakulkua koskeviin neuvotteluihin toisen jäsenvaltion tai komannen valtion kanssa, ilmoittaa asiasta hyvissä ajoin muille jäsenvaltioille.

XI

Tämä suositus ei rajoita ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi 4 päivänä marraskuuta 1950 tehdyn eurooppalaisen yleissopimuksen eikä pakolaisten oikeusasemasta 28 päivänä heinäkuuta 1951 tehdyn yleissopimuksen määräysten soveltamista.

Se ei myöskään rajoita tällä hetkellä voimassa olevien rikoksen johdosta tapahtuvaa luovuttamista tai kauttakulkua edellyttävää rikoksen johdosta tapahtuvaa luovuttamista koskevien kansainvälisten yleissopimusten määräysten soveltamista.

Se ei merkitse rikoksen johdosta tapahtuvaa luovuttamista tai kauttakulkua edellyttävää luovuttamista koskevien menettelyjen korvaamista karkotusta varten tapahtuvaa kauttakulkua koskevalla menettelyllä.

LIITE II

(ministereiden 1—2 päivänä kesäkuuta 1993 hyväksymä)

LISÄYS**karkotusta varten tapahtuvaa kauttakulkua koskevaan suositukseen**

1. Karkotusta varten tarvittavan kauttakulun tehokkuuden, nopeuden ja taloudellisuuden edistämiseksi voidaan erottaa toisistaan jäsenvaltioiden lentoteitse, meritse ja maitse täytäntöön panemat eri karkotustoimenpiteet.
2. Lentoteitse tapahtuva karkotus, johon liittyy kulku lentokentän kauttakulkualueen kautta, olisi jätettävä niiden määräysten ulkopuolelle, joissa säädetään saapumis- ja kauttakulkuluvan pyytämisestä (suosituksen III kohta), siten että kyseisessä tapauksessa ilmoitus kauttakulkumaalle riittäisi.
3. Lentoteitse tapahtuvan karkotuksen edellyttämää kauttakulkua koskevan ilmoituksen on sisällettävä suosituksen V kohdassa mainitut, karkotusta varten tapahtuvaa kauttakulkupyynnöä varten tarvittavat tiedot.
4. Kun karkotus tapahtuu maitse tai meritse, valtion alueelle saapumista tai sen alueen kautta kulkemista koskevat pyynnöt ja ilmoitukset annetaan kauttakulkumaan yhteyksiä varten nimeämälle keskuselimelle suosituksessa olevien suositusten mukaisesti.

Jos karkotus tapahtuu lentoteitse ja kauttakulkuvaltio kieltäytyy kauttakulusta, tämä tieto on välitettävä pyynnön esittäneelle valtiolle 24 tunnin kuluessa kauttakulkua koskevan ilmoituksen tekemisestä.

5. Jäsenvaltioiden olisi laadittava yhteinen luettelo yhteyksiä varten nimetyistä keskuselimistä.

Kun karkotus tapahtuu lentoteitse, olisi otettava yhteys suoraan kyseessä olevan kauttakululentokentän toimivaltaisiin virkamiehiin tai kansallisten menettelyjen mukaisesti johonkin muuhun toimivaltaiseen virkamieheen edellyttäen, että 24 tunnin sääntöä (vrt. edellä oleva 4 kohta) noudatetaan.

KOMISSIO

Ecu (*)

9. tammikuuta 1996

(96/C 5/03)

Kansallisen valuutan määrä yhtä yksikköä kohti:

Belgian frangi ja Luxemburgin frangi	38,7899	Suomen markka	5,70651
Tanskan kruunu	7,29637	Ruotsin kruunu	8,63930
Saksan markka	1,88694	Sterling-punta	0,843020
Kreikan drakma	308,361	Yhdysvaltojen dollari	1,30584
Espanjan peseta	158,581	Kanadan dollari	1,77986
Ranskan frangi	6,46455	Japanin jeni	137,439
Irlannin punta	0,817375	Sveitsin frangi	1,52600
Italian liira	2058,14	Norjan kruunu	8,30317
Alankomaiden guldeni	2,11350	Islannin kruunu	85,5977
Itävallan šillinki	13,2738	Australian dollari	1,75587
Portugalin escudo	195,641	Uuden-Seelannin dollari	1,98607
		Etelä-Afrikan randi	4,73791

Komissio on ottanut käyttöön automaattisella vastauslaitteella varustetun teleksin, joka ilmoittaa muuntokurssit tärkeimpinä valuuttoina kysyjän otettua siihen yhteyden omalla teleksillään. Tämä palvelu toimii päivittäin kello 15.30:stä seuraavaan päivään kello 13:een.

Palvelun käyttäjän on:

- valittava teleksinumero 23789, Bryssel,
- annettava oma teleksitunnuksensa,
- kirjoitettava koodi "cccc", joka käynnistää automaattisen vastausjärjestelmän ecun muuntokurssien lähettämiseksi käyttäjän teleksiin,
- ylläpidettävä keskeytymätöntä teleksiyhteyttä, kunnes sanoma ilmoitetaan päättyneeksi koodilla "ffff".

Huom.: Komissiolla on käytössä myös automaattisella vastauslaitteella varustettu teleksi (N:o 21791) sekä automaattisella vastauslaitteella varustettu telekopiolaite (N:o 296 10 97), jotka lähettävät päivittäisiä tietoja yhteisessä maatalouspolitiikassa sovellettavien muuntokurssien laskemisesta.

(¹) Neuvoston asetus (ETY) N:o 3180/78, annettu 18 päivänä joulukuuta 1978 (EYVL N:o L 379, 30.12.1978, s. 1), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 1971/89 (EYVL N:o L 189, 4.7.1989, s. 1).

Neuvoston päätös 80/1184/ETY, tehty 18 päivänä joulukuuta 1980 (Lomé'n sopimus) (EYVL N:o L 349, 23.12.1980, s. 34).

Komission päätös N:o 3334/80/EHTY, tehty 19 päivänä joulukuuta 1980 (EYVL N:o L 349, 23.12.1980, s. 27).

Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettava varainhoitoasetus, annettu 16 päivänä joulukuuta 1980 (EYVL N:o L 345, 20.12.1980, s. 23).

Neuvoston asetus (ETY) N:o 3308/80, annettu 16 päivänä joulukuuta 1980 (EYVL N:o L 345, 20.12.1980, s. 1).

Euroopan investointipankin valtuuston päätös, tehty 13 päivänä toukokuuta 1981 (EYVL N:o L 311, 30.10.1981, s. 1).

Ilmoitusmenettely — tekniset määräykset

(96/C 5/04)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

- Neuvoston direktiivi 83/189/ETY, annettu 28 päivänä maaliskuuta 1983, teknisiä standardeja ja määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä. (EYVL N:o L 109, 26.4.1983, s. 8).
- Neuvoston direktiivi 88/182/ETY, annettu 22 päivänä maaliskuuta 1988, teknisiä standardeja ja määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä annetun direktiivin 83/189/ETY muuttamisesta. (EYVL N:o L 81, 26.3.1988, s. 75).

Ilmoitukset komission saamista teknisiä määräyksiä koskevista ehdotuksista

Viite (*)	Asiakirja	Kolmen kuukauden odotusaika päättyy (*)
95-395-NL	Säädös urheilumoottorikulkuneuvojen meluntuotosta	29.2.1996
95-396-UK	Painoja ja mittoja (säätelyn purkaminen) koskevat määräykset	6.3.1996
95-397-FIN	Valtioneuvoston päätös ETY-tyyppihyväksytyjen traktoreiden käytöstä vaarallisissa olosuhteissa (815/95); Statsrådets beslut om användning av EEG-typgodkända traktorer i farliga förhållanden (815/95)	Päättynyt
95-398-FIN	Työministeriön päätös ETY-tyyppihyväksytyjen traktoreiden käytöstä vaarallisissa olosuhteissa annetun valtioneuvoston päätöksen soveltamisesta (1185/95); Arbetsministeriets beslut angående tillämpning av statsrådets beslut om användning av EEG-typgodkända traktorer i farliga förhållanden (1185/95)	Päättynyt
95-409-A	Kaukoviestitystekninen määräys ISDN-tietoliikennelaitteille (FTV 312)	4.3.1996

(*) Vuosi — rekisterinumero — jäsenvaltio

(*) Komission ja jäsenvaltioiden huomautusten määräaika

(*) Tavanomainen ilmoitusmenettely ei koske farmakopeaa

(*) Ei odotusaikaa, koska komissio on hyväksynyt pikaisen käyttöönoton perusteet

Komissio huomauttaa katsovansa 1 päivänä lokakuuta 1986 antamansa tiedonannon (EYVL N:o C 245, 1.10.1986, s. 4) ehtojen nojalla, että jos jokin jäsenvaltio ottaa käyttöön direktiivin 83/189/ETY säännösten alaisen teknisen määräyksen antamatta sitä koskevaa ehdotusta tiedoksi komissiolle tai noudattamatta odotusvelvollisuutta, tätä määräystä ei voida soveltaa kolmansiin osapuoliin kyseisen jäsenvaltion oikeusjärjestelmän ehtojen nojalla. Komissio katsoo sen vuoksi, että asianosaisilla on oikeus odottaa kansallisten tuomioistuinten kieltäytyvän pane-masta täytäntöön kansallisia teknisiä määräyksiä, joita ei ole ilmoitettu yhteisön lainsäädännön edellyttämällä tavalla.

Tietoja näistä ilmoituksista on saatavissa kansallisilta hallintoelimiltä, joista on julkaistu luettelo 17 päivänä maaliskuuta 1989 ilmestyneessä *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* N:o C 67, s. 3, ja 4 päivänä toukokuuta 1994 ilmestyneessä *Euroopan yhteisöjen virallisen lehden* ETA-täydennysosassa N:o 6, s. 8.

Valtion tuen hyväksyminen Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 92 ja 93 artiklan mukaisesti**Tapaukset, joita komissio ei vastusta****Valtion tuki N 241/95 — Belgia**

(96/C 5/05)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

Yhteenvedo komission päätöksestä olla vastustamatta tukea, jonka Belgian hallitus aikoo myöntää Ford Werke AG:lle Genkissä toteutettavan investointihankkeen tukemiseen

Pysyvän edustustonsa lähettämässä 3 päivänä maaliskuuta 1995 päivätyssä kirjeessä Belgian hallitus ilmoitti komissiolle aikomuksestaan myöntää valtion tukea 30 päivänä joulukuuta 1970 annetun talouskasvulain perusteella Ford Werke AG:lle, joka on Ford Motor Company USA:n kokonaan omistama tytäryhtiö, uuden Mondeo-nimisen henkilöautomallin tuotannon aloittamiseen yhtiön Genkin tehtaalla tähtäävään investointihankkeeseen ja tehtaan tuotantokyvyn laajentamiseen tätä varten. Tukea ehdotettiin lisäksi hankkeeseen liittyviin ympäristöinvestointeihin.

Fordin investointihankkeet ovat lähtöisin yrityksen päätöksestä tuoda markkionille uusi ylemmän keskiluokan automalli, Mondeo, korvaamaan vanhan, vuonna 1982 markkinoille tuodun Sierra-mallin, mikä parantaisi yrityksen kilpailukykyä tällä erityisellä markkinalohkolla. Lisäksi uuden mallin tuotanto oli tarkoitus keskittää Genkin tehtaalle, kun taas Sierran tuotanto oli jaettu Genkiin ja Yhdistyneessä kuningaskunnassa sijaitsevaan Dagenhamiin. Uusi malli varustetaan uudella tehokkaammalla ja pienipäästöisemmällä moottorilla.

Ennen uuden Mondeo-mallin valmistuksen aloittamista on asennettava kokonaan uusi tuotantolinja ja maalausosastoon on tehtävä huomattavia investointeja. Loppukokoonpanon ergonomisuuden parantamiseksi toteutettiin lisätoimenpiteitä ja asennettiin laitteet, jotka mahdollistavat uuden mallin samanaikaisen suunnittelun Genkissä. Uusien laitteiden vuoksi oli työvoiman lisäkoulutus teknisissä ja laatuun liittyvissä asioissa välttämätöntä. Tuotantokäyky lisääntyi pysyvän yövuoron käyttöönoton ansiosta, mikä vaati myös ATK-järjestelmän muuttamista ja logistiikan nykyaikaistamista. Hankkeen yhteydessä joukko uusia JIT-periaatteella toimivia tavarantoimittajia sijoitautui tehtaan lähelle, ja ne liitettiin tehtaaseen tietokoneistetun hankintajärjestelmän kautta.

Hanke toteutetaan vuosina 1992–1995, ja sen kokonaiskustannukset ovat 26 916 miljoonaa Belgian frangia,

josta 19 587 miljoonaa Belgian frangia on oikeutettu aluetukeen. Pysyvän yövuoron käyttöönotto mahdollistaa tuotantokyvyn kasvun 1 550 yksiköstä 1 970 yksikköön päivässä. Pysyvään työllisyyteen Mondeon valmistuksen aloittaminen vaikuttaa luomalla 785 uutta työpaikkaa vuoteen 1995 mennessä ja säilyttämällä entiset työpaikat.

Ympäristönsuojeluhankkeet koskevat pääasiassa investointeja maalausosastoon liuotinpäästöjen vähentämiseksi (haihtuvat orgaaniset yhdisteet) uuden aluelainsäädännön mukaisesti sekä poistoilman ja jätevesien laadun parantamiseksi. Lisäksi toteutetaan uudet jätteenkeräys- ja -hävitysjärjestelmät. Näiden hankkeiden kustannukset ovat 270,3 miljoonaa Belgian frangia (7,1 miljoonaa ecua).

Suunniteltu aluetuki myönnetään 916,4 miljoonan Belgian frangin (24,1 miljoonan ecun) hankeavustuksena, joka maksetaan vuosina 1995–1997 kolmessa saman suuruudessa vuosittaisessa erässä. Sen lisäksi yritys vapautetaan varallisuusverosta viideksi vuodeksi; tämän vapautuksen rahallisen arvon arvioidaan olevan 171,8 miljoonaa Belgian frangia (4,5 miljoonaa ecua). Ottaen huomioon tuen maksamisen viivästymisen on näiden kahden aluetukimuodon tuen intensiteetti bruttoekvivalenttina ilmaistuna 4,3 prosenttia. Ympäristönsuojelutuki myönnetään avustuksena, jonka suuruus on 15 prosenttia tukeen oikeuttavista 270,3 miljoonan Belgian frangin (7,1 miljoonan ecun) kustannuksista, jolloin päästään 40,5 miljoonan Belgian frangin (1,1 miljoonan ecun) tukimäärään.

Suunniteltu tuki myönnetään soveltamalla hyväksytyä tukiohjelmaa (30. joulukuuta 1970 annettu laki talouskasvusta) ja se on ilmoitettava komissiolle moottoriajoneuvovalalle myönnettävää valtion tukea koskevan yhteisön kehityksen mukaisesti. Koska henkilöautojen kauppa yhteisön sisällä on huomattavaa, kyseisen yrityksen osittain investointikustannuksista vapauttavat tukitoimenpiteet uhkaavat selvästi vääristää ajoneuvonvalmistajien välistä kilpailua ja vaikuttaa yhteisön kaupankäyntiin EY:n perustamissopimuksen 92 artiklan 1 kohdan ja ETA-sopimuksen 61 artiklan 1 kohdan merkityksessä.

Yhteisön kehyksessä tunnustetaan, että investoinneilla moottoriajoneuvo- tai moottorituotantolaitoksiin epäedullisilla alueilla voidaan merkittävästi edistää alueellista kehitystä. Tämä näkemys vastaa komission yleisesti myönteistä suhtautumista yhteisön epäedullisten alueiden rakenneheikkouksien voittamiseksi myönnettävään investointitukeen.

Fordin tehdas, jossa investoinnit toteutetaan, sijaitsee Genkissä, Limburgin alueella Belgiassa, jonka komissio on hyväksynyt EY:n perustamissopimuksen 92 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti aluetukeen oikeutetuksi alueeksi korkean työttömyysasteen vuoksi (14,7 % vuonna 1993). Lisäksi Limburg on hiilikaivosten sulkemisen aiheuttamien työmarkkinavaikutusten vuoksi hyväksytty taantuvaksi teollisuusalueeksi yhteisön rekenneraaston perusteella (tavoitteen 2 ja Rechar-alue).

Suunnitellun investoinnin avulla voidaan luoda 785 työpaikkaa ja turvata nykyiset työpaikat Genkin tuotantolaitoksessa. Mondeo-hanke on erittäin tärkeä henkilöautojen massatuotannon säilyttämiseksi Genkin tehtaalla. Hanke auttaa työllisyyden varmistamisessa tällä korkean ja lisääntyvän työttömyyden alueella ja auttaa siten voittamaan rakenneheikkouksia. Suunniteltu tuen intensiteetti on huomattavasti tuen sallitun enimmäismäärän alapuolella, jonka nettoavustusekvivalentti on 20 prosenttia.

Moottoriajoneuvoja koskevassa yhteisön kehyksessä painotetaan kuitenkin, että arvioidessaan aluetuen myöntämissuunnitelmia autoalalla komission on verrattava alueellisen kehityksen etuja mahdollisiin koko alaa koskeviin vaikutuksiin, kuten ylikapasiteetin syntymiseen. Lisäksi moottoriajoneuvoalan herkän luonteen ja kottuuttomien kilpailun vääristymien vaaran vuoksi on välttämätöntä varmistua siitä, että aluetuki on suhteessa ratkaistavaan ongelmaan.

Riippumatta siitä, vaikuttaako tuettava hanke ylikapasiteetin syntymiseen kyseisellä yhteisön automarkkinalohkolla komission jatkuva käytäntö on ollut hyväksyä joka tapauksessa aluetuki, joka vastaa tukialueelle investoinnista johtuvia nettomääräisiä alueellisia haittoja (1).

Komissio on ulkopuolisen autoalan asiantuntijan avustuksella suorittanut kustannus-hyötyanalyysin Fordin in-

vestointisuunnitelmasta Genkissä varmistaakseen sen, missä määrin talouskasvulain perusteella suunniteltu tuki on suhteessa ratkaistaviin alueongelmiin. Tässä analyysissä yritettiin selvittää kaikki Ford-yhtymälle aiheutuvat lisäkustannukset ja edut, jotka perustuvat sen päätökseen sijoittaa Mondeon tuotanto Genkiin verrattuna vaihtoehtoiseen sijoituspaikkaan Dagenhamissa (Yhdistynyt kuningaskunta), johon osa aikaisemman Sierra-mallin tuotannosta oli sijoitettu keskeiselle tuen piiriin kuulumattomalle alueelle ja jossa Ford jatkaa Fiesta-mallin tuotantoa. Tällä tavoin voidaan tunnistaa sijoittajaa odottavat alueesta johtuvat haitat. Analyysi käsitti lisäinvestointikustannukset ja -käyttökustannukset kolmen toimintavuoden ajalta.

Komission pitkälti Fordilta saatuihin ja Belgian viranomaisten välittämiin tietoihin perustuvan analyysin tuloksen mukaan Fordia Genkin tehtaan laajentamisen yhteydessä odottavien nettomääräisten alueesta johtuvien haittojen suuruudeksi on arvioitu 6,2 prosenttia tukeen oikeutetusta investoinnista nykyarvoon diskontattuna. Koska suunniteltu tuki, jonka bruttoavustusekvivalentti on 4,3 % prosenttia, ei täysin korvaa alueellisia haittoja, tuki ei vaikuta haitallisesti alaan.

Yhteisön kehyksessä hyväksytään myös tuki yleiseen ympäristönsuojeluun yhteisön ympäristönsuojeluun myönnettävälle valtion tuelle annetun kehyksen mukaisesti. Tässä kehyksessä (2) todetaan, että lisäinvestointikustannukset, jotka ovat välttämättömiä "saasteiden ja haittojen vähentämiseen tai poistamiseen taikka tuotantomenetelmien sopeuttamiseen ympäristönsuojeluun", voidaan hyväksyä 15 prosentin bruttoenimmäismäärään asti, jos investoinnit johtavat uusien normien noudattamiseen, ja 30 prosentin bruttoenimmäismäärään, jos normit ylitetään selvästi tai normeja ei ole olemassa. Tukialueilla tukea voidaan myöntää alueelliseen enimmäismäärään asti. Kun on kyse mukautumisesta pakollisiin normeihin, tukea voidaan myöntää vain sellaisille laitoksille, jotka ovat uusien normien tai velvoitteiden voimaantullessa olleet toiminnassa vähintään kaksi vuotta. Tukeen oikeutetut hankkeet johtavat liuotinpäästöjen (haihtuvat orgaaniset yhdisteet) tai pakokaasujen vähentymiseen yli voimassa olevassa aluelainsäädännössä (Vlarem II) vaadittujen normien tai näiden normien noudattamiseen vaaditun vuodesta 1993 lasketun viiden vuoden täytäntöönpanoajan aikana. Jätteenkäsittelyhankkeille ei vielä ole normeja. Tukeen oikeutetut kustannukset rajoitetaan lisäinvestointikustannuksiin, jotka ovat välttämättömiä näiden ympäristötavoitteiden saavuttamiseksi, eivätkä sisällä yleisiä tehtaan tuotantokyvyn lisäämiseen liittyviä investointikustannuksia.

(1) Vertaa komission päätöksiin asioissa Opel Eisenach ja SEAT Pamplona (EYVL N:o C 43, 16.2.1993 ja C 310, 16.11.1993).

(2) Vertaa EYVL N:o C 72, 10.3.1994.

Belgian viranomaisten suunnittelema tuki on rajoitettu 15 prosentin bruttomääräiseen tuen intensiteettiin, joka on määrätty suuntaviivojen kohdissa 3.2.3.A, 3.2.3.B ja 3.2.3.C. Lisäksi tehdas, jolle tuki myönnettiin, oli toiminnassa ennen vuotta 1991. Tuki on siis suhteessa saavutettuihin ympäristötietuihin.

Yhteenvedona todettakoon, että Belgian viranomaisten suunnittelema aluetuki Fordin Genkin tehtaalle on EY:n perustamissopimuksen 92 artiklan 3 kohdan c alakohdan ja ETA-sopimuksen 61 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaista, koska se noudattaa moottoriajoneuvoteollisuudelle myönnettävää valtion tukea koskevaa yhteisön kehystä. Suunniteltu ympäristötuki on myös EY:n perusta-

missopimuksen 92 artiklan 3 kohdan c alakohdan ja ETA-sopimuksen 61 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaista, koska se noudattaa ympäristöasioissa myönnettävää valtion tukea koskevan yhteisön kehysten määräyksiä.

Sen vuoksi komissio on päättänyt EY:n perustamissopimuksen 92 artiklan 3 kohdan c alakohdan perusteella olla vastustamatta Belgian viranomaisten suunnitelmaa myöntää aluetukea 916,4 miljoonan Belgian frangin avustuksina ja 171,8 miljoonan Belgian frangin varallisuusverovapautuksena sekä 40,5 miljoonan Belgian frangin ympäristötukea sillä edellytyksellä, että ilmoitettuja tuen intensiteettejä noudatetaan.

Yhteenvedo meneillään olevista Euroopan yhteisöjen virallisen lehden täydennysosassa julkaistuista tarjouskilpailuista, jotka Euroopan yhteisöt rahoittavat Euroopan kehitysrahaston tai Euroopan yhteisöjen talousarvion kautta

(viikko: 2.—6. tammikuuta 1996)

(96/C 5/06)

Tarjouskilpailun N:o	S-lehden numero ja päiväys	Maa	Kohde	Tarjosten viimeinen jättöpäivä
4111	S 1, 3.1.1996	Gaza	GZ-Rafah: viemäröintityöt	8.2.1996
4053	S 1, 3.1.1996	Guyana	GY-Georgetown: ATK-laitteet	1.4.1996
4083	S 1, 3.1.1996	Mauritania	MR-Nouadhibou: murskauslaitos (Lisätietoja)	15.2.1996